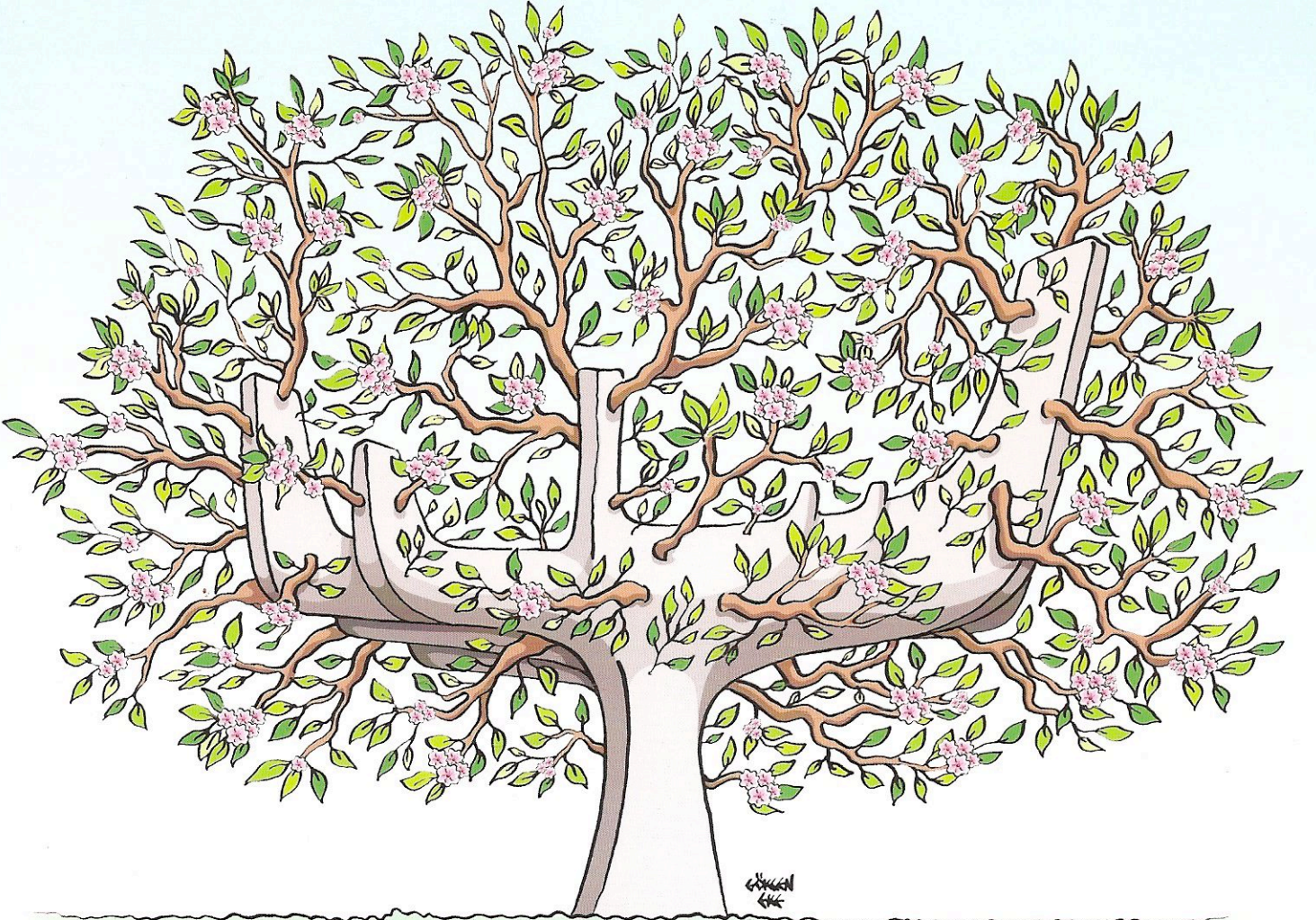

BİLİM İÇİN

“Bir bilim adamının esas işi ANLAMAKTIR”

Cahit ARF

Forum Kitapçığı

“BİLİM İÇİN”

bir araya geliyor , konuşuyor , tartışıyor ,
çalıyor , söylüyoruz .

~ forum 2010 ~

11 Aralık 2010 • Harbiye Askeri Müze • 13:00-20:30

Konuşmacılar :

- Prof.Dr.Ahmet ACAR (ODTÜ Rektör)
- Prof.Dr.Tosun Terzioğlu (Sabancı Üni.Öğr.Üyesi)
- Prof.Dr.Ural Akbulut (ODTÜ Öğr.Üyesi)
- Prof.Dr.Ümran İnan (Koç Üni.Rektör)
- Prof.Dr.Kadri Özçaldıran (Boğaziçi Üni.Rektör)
- Prof.Dr.Murat Belge (Bilgi Üni.Öğr.Üyesi)
- Prof.Dr.Nesim Erkip (Bilkent Üni.Öğr.Üyesi)
- Dr.Güldal Büyükdamgacı (Boğaziçi Üni.Öğr.Üyesi)

Kapanış Konseri : Yeni Türkü

Ülkemizde Bilim : Bilim Ağacı'ndan Adak Ağacı'na...

* Bilim ağacı eseri,1966 yılından beri ODTÜ yerleşkesinin Eskişehir Yolu üzerindeki kapısının girişindedir.

www.bilimicin.org

DOĞUŞ GRUBU

başparmak

BRIDGESTONE

Electrolux

MİKRON
Bilişim Merkezi

İÇİNDEKİLER

Sunuş	04
Forum'dan kareler	06
Prof. Dr. Cahit Arf	07
I. Oturum	09
Tomurcuk Vakfı	22
Forum'dan kareler.....	23
Prof. Dr. Erdal İnönü	24
II. Oturum	28
Forum'dan kareler	40
Haldun M. Özaktaş	42
Teşekkürler	48

İstanbul ODTÜ Mezunları Derneği
 KAMPUS
 Tepecik Yolu Sokağı No:82 Dalmaz Konut Apt. D.3 34337
 Etiler/İstanbul
 Telefon: 0212 274 68 60 - 0533 206 23 01 /0533 690 69 24

Tetra

Yayına Hazırlayan
 Tetra İletişim Hizmetleri
 Halaskargazi Cad. Sait Kuran İş Merkezi No: 145 Kat: 5
 Şişli/İstanbul
 Tel: +90 (0212) 219 96 76-77 Faks: +90 (0212) 231 33 37
 E-posta: tetra@tetrailetisim.com
 www.tetrailetisim.com

Bilim ve Bilimsel Düşüncenin Toplumsal İşlevi, Demokratik Denetimi ve Özgürlük

Prof. Dr. Haldun M. Özaktas (EE '87)
Bilkent Üniversitesi Mühendislik Fakültesi

Tarih içinde değişik zamanlarda ve coğrafyalarda var olmuş toplumlarda bilim, sanat, müzik gibi faaliyetlerle uğraşan insanlar olmuştur. Toplumlar önce beslenme, barınma, güvenlik gibi temel ihtiyaçlarını karşılamak zorundadırlar. Ancak eski çağlardan beri, kişinin üretebildikleri temel ihtiyaçlarından fazlasını karşılayabildiğinde, fazladan üretimin bir kısmı kendini tamamen bilim, sanat, müzik gibi uğraşlara adayan kişileri desteklemek için kullanılmıştır.

Bu kişiler birçok zaman iktidarın veya dinle ilgili kurumların himayesindedir ve faaliyetleri iktidar veya dinle ilgili işlevlerle ilişkili olmuştur. Örneğin, sanat ve mimarlık eserlerinin imparatorların gücünü halka göstermek için kullanılmasından ya da müziğin dini törenlerdeki rolünden söz edebiliriz.

Sanat, müzik ve edebiyat, değişik biçimlerde, insanların birçok duygusal ve sosyal ihtiyacını karşılamıştır. Toplumlar ve iktidarlar, bu nedenle bunlarla uğraşan kişileri desteklemiştir. Ancak bu uğraşların, insanların bu ihtiyaçlarını karşılamamanın ötesinde işlevleri de olmuştur. Toplumdaki bazı kişilerin yiyecek veya barınak üretmek yerine fikir ve bilgi üretmesi, toplumun geleceğine yapılan yatırımdır. Bu fikirler ve bilgiler, toplumun kendini geliştirmesine, değişen koşullara uyum göstererek varlığını sürdürmesine katkıda bulunmuştur.

Gelecek yatırımları

Demokratik toplumlarda, toplumun geleceğine yaptığı bu yatırımın finansmanı bazı güçlükler içerir. Zira bu yatırımın geriye dönüşü ancak çok uzun vadede olur. Siyasetçiler, seçmenleri, torunları veya torunlarının torunları için yapılan bu yatırımın önemi konusunda ikna etmektense, daha çok tüketim yapabilmelerine imkân tanıyan politikalar uygulamayı kolay bulurlar. Siyasetçiler için bu yatırımları yapmak pragmatik açıdan mantıklı değildir. Aynı nedenle, uzun vadede geri dönüşü en yüksek yatırımlardan biri olmasına rağmen, ülkeler, eğitime ayırdıkları kaynakları artırmakta zorlanırlar. On veya yirmi yıl sonra daha etkili silahlar yapılmasını sağlayacak araştırmalar bile, ortalama siyasetçinin vizyonu ötesindedir.

Halk iradesi

Buna rağmen, gelişmiş toplumların çoğunun kısa vadede geri dönüşü olmayan bilimsel araştırmalara azımsanmayacak kaynaklar ayırması açıklanması gereken bir olgudur. Demek ki halkın iradesi ve siyasetçilerin pragmatik hesapları dışında bazı mekanizmalar söz konusudur. Devlet politikaları ve uygulamaları tamamen seçmenlerin tercihleri doğrultusunda değildir. Demokratik bile olsa, bütün devletlerin ve iktidarların halkın iradesine duyarlı olmayan uygulamaları vardır. Seçmenler her ko-

nuda eşit ölçüde duyarlı değildir ve birçok uygulama onların sandığıdaki tercihlerini pek etkilemez. Bu konularda şu veya bu şekilde yerleşmiş uygulamalar devam eder ve kendine yer edinmiş gruplar ve kurumlar ülkenin kaynaklarından bir kısmını almaya devam eder. Bu nasıl olagelmıştır? Belki seçmen iradesinden bağımsız olarak, geleceğine yatırım yapabilen ülkeler uzun vadede güçlenmiş ve varlıklarını sürdürmüşlerdir. Diğerleri güçsüzleşmiş veya yok olmuştur, yani bir tür doğal seçme olmuştur.

Başka deyişle, demokratik süreçlere duyarlı olmayan uygulama ve kurumlar, devletlerin gücünü ve kalıcılığını etkileyen unsurlar arasında yer almaktadır. Eğer bu açıklama doğruysa, seçmenlere ve siyasetçilere rağmen geleceğine yatırım yapmaya devam eden ülkelerin güçleneceğini, bunu yapamayan ülkelerinse gücünü yitireceği öngörüsünde bulunabiliriz. Örneğin, Amerika Birleşik Devletleri ve bazı diğer gelişmiş ülkelerin, bugün torunlarının geleceğini tüketmekte olduğunu iddia edenler vardır.

Tüketici tercihleri

Kuşkusuz demokrasiye inanan insanların gönlü ister ki, seçmenler bu uzun vadeli yatırımların önemini kavrasın ve isteyerek bu yatırımlara destek versin. Zira toplumda bilim ve teknolojiyle ilgili verilen kararların çoğunun demokratik süreçlerin dışında oluşması çeşitli sakıncalar içermektedir. Toplumun kıt kaynakları, insanların gerçekten ihtiyaç duydukları veya seçme hakkı verilse tercih edebilecekleri şeylerin geliştirilmesine değil, piyasa dinamiklerinin yön verdiği şeylere harcanmaktadır. Örneğin, bugün çok yaygın olan bilgi ve iletişim teknolojilerinin geliştirilmesine büyük kaynaklar ayrılmıştır. Ancak bu konulara halkın önemli bir katılımı olmamıştır. Halk, tüketici olarak bu araştırmaların sonucunda üretilen ürünleri almasa, bu yatırımlar devam etmezdi diye düşünülebilir, fakat iki nokta gözden kaçırılmamalıdır.

Birincisi, bu araştırmalar önemli ölçüde tüketicilere yönelik olmayan silah gibi ürünlerin geliştirilmesi amacıyla devletler tarafından desteklenmiştir ve bu ölçüde tüketici tercihlerini yansıtmamaktadır.

İkincisi, bu araştırmalar sonunda üretilen ürünleri alan tüketiciler, birçok durumda alternatifleri alma seçeneğine sahip değildir. Tüketici bilgisayar veya cep telefonu alırken, markasını veya rengini seçebilir. Fakat cep telefonu teknolojisi mi, yoksa onun yerine belli kanserlerin ölüm oranını %20 azaltacak bir ilaç mı geliştirilseydi gibi bir tercihte bulunma şansına sahip değildir. Tüketici tercihleri bu tür kök seçimleri belirlemede fazla etkili değildir.

Bilim ve teknoloji geliştirilmesi konusundaki tercihlerin, insanların ihtiyaç ve tercihlerine daha duyarlı hale getirilmesi toplumların önemli bir hedefi olmalıdır. Ancak bunu sağlayacak etkin mekanizmaların neler olabileceği tartışmaya açıktır. Öncelikle, halkın bu tür tercihleri yapabilmesi için asgari de olsa seçenekler konusunda bir miktar genel bilgi sahibi olması gereklidir. Sonra, bu tercihlerin nasıl bir platformda ortaya çıkartılabileceği sorunu da ayrı bir tartışma başlığıdır (örneğin, bazı Kuzey Avrupa ülkelerinde bunu çözüm olarak “konsensus konferansı” denen bir yöntem denenmiştir).

Sonuçta, bu tercihler doğrultusunda yatırımların nasıl yönlendirileceği konusu vardır. Tüketici tercihlerinin yeterli bir yönlendirici olmadığı açıktır. Devlet kendisi yaptığı yatırımları bunlara göre yönlendirebilir ancak özel sektörün yaptığı yatırımları ancak vergi indirimi veya bazı destekler sağlamak gibi dolaylı yollardan etkileyebilir.

Bilimin farkı

Bilim, yaratıcı bir uğraş olarak sanat, müzik ve edebiyattan farklı bazı özellikler sergiler. Sanat, müzik ve edebiyat en azından bazı şekilleriyle insanların doğrudan tükettiği ürünler ortaya koyar. Eğlence endüstrisinin sunduğu ürün ve hizmetlerin önemli bir kısmı sinema da dâhil olmak üzere sanat, müzik, edebiyat ve seyir sporlarından türetilmiştir. Yaygın olarak tüketilmeyen sanat, müzik ve edebiyat eserleri, ya yaygın tüketilenlerden gelen gelirlerin bir kısmıyla sübvans edilir veya tıpkı saf bilim gibi devlet veya özel kurumlar ve benzerleriyle desteklenir. Bilimin ürünleri insanlar tarafından doğrudan tüketilmez. Popüler bilim kitapları ve programları, popüler müzikle karşılaştırıldığında çok küçük bir sektördür. Zaten bilimciler de popüler bilim kitaplarında yer alsın diye bilim üretmezler, bunlar yan üründür. Bilimcilerin bir kısmı çalışmalarını, eğitim hizmeti vererek sübvans ederler. Üniversitelerde çalışan araştırmacılar için bu kısmen böyledir. Özel sektör de kısa vadede ürün geliştirilmesine katkıda bulunacağını umduğu araştırmaları destekler. Devletse savunma başta olmak üzere kamu ihtiyaçlarına hizmet edecek araştırmaları destekler. Bunun ötesinde, daha önce değindiğimiz gibi bazı toplumlar, kamu kaynaklarının bir kısmını kısa vadede getirisi olmayan araştırmaları desteklemek için de kullanırlar.

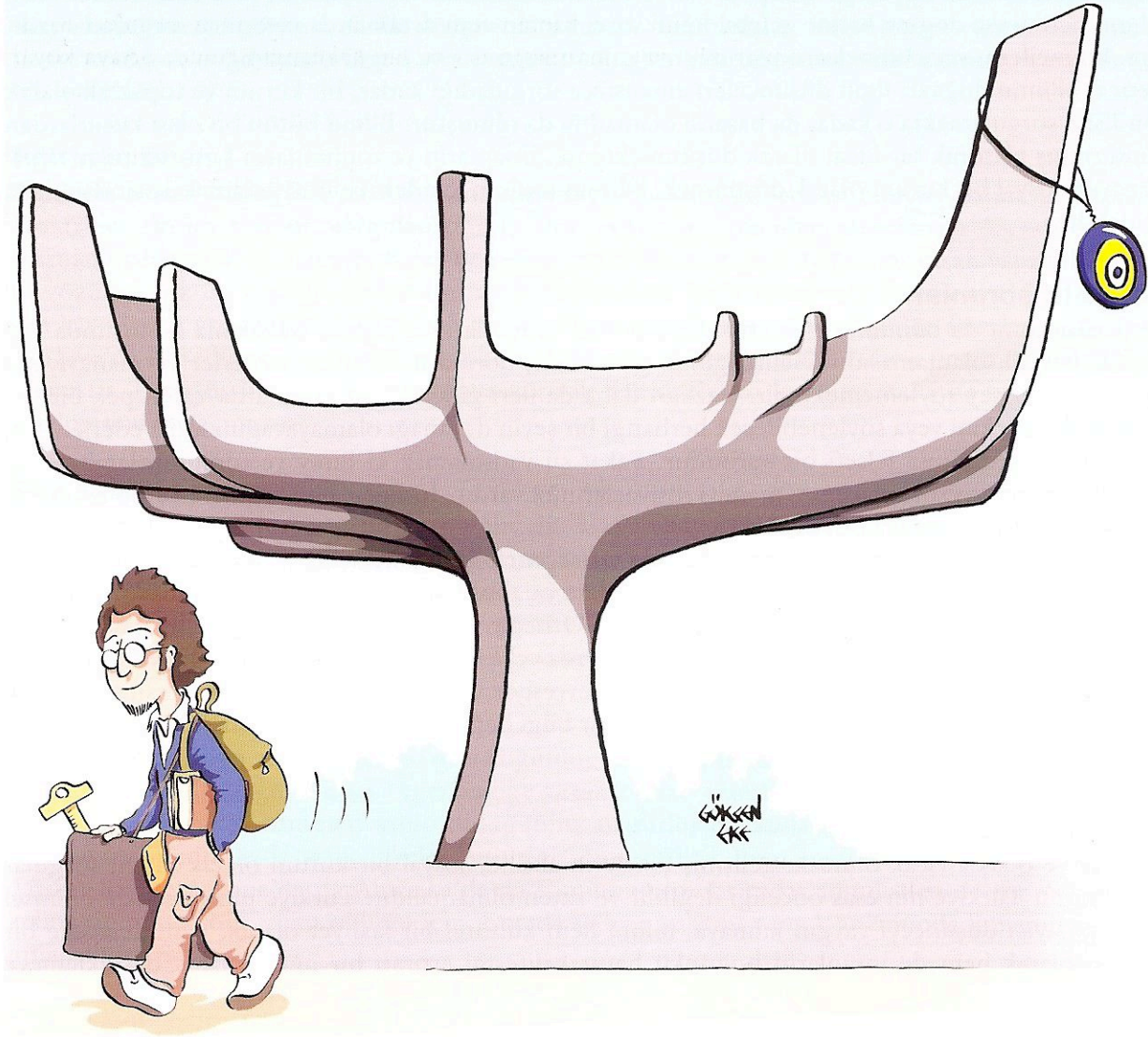
Bilim ve din

Bilimcilerin çoğunun bilimle ilgili saf bir bakış açısı vardır, çünkü bilimcilerin çoğu eğitimlerinin bir parçası olarak bilimin tarihi ve felsefesi konusunda fazla şey öğrenmezler ve bu konularda fazla düşünmezler. Bu saf bakışa göre şu veya bu bilimsel bilgi yanlış olabilir, fakat bilimin kendisinin eleştirilecek bir yanı yoktur, çünkü bilimde bütün bilgiler düzeltilmeye açıktır, dogma değildir. Kurlar varsa bunlar tek tek bilimcilere veya tek tek kurumlara aittir, fakat bilimsel yöntemin kendisi gerçeğe ulaşmanın tek ve mutlak yoludur, gerçeğe ulaşmanın diğer yollarından üstündür. Kuşkusuz bu bakışta önemli bir gerçek payı vardır. Eksikliği, bilimi sadece soyut bir yöntem ve düşünce biçimi olarak görmesidir. Oysa bilim bunun ötesinde sosyal bir kurumdur ve bu yönü dışarıda bırakıldığında bilimi anlamak mümkün değildir.

Bilimi icra eden kişilerin de toplumdaki diğer gruplar gibi egosu vardır, hem birey olarak hem grup olarak korumak istedikleri menfaatleri vardır. Bilim de, tıpkı din gibi, gerçeğin ve doğrunun ne olduğu konusunda tekel olma iddiasında olmuştur. Oldukça uzun bir süre boyunca bilimle din bu konuda mücadele etmiştir ve nihayetinde birbirlerinin ayağına basmayacakları bir noktada uzlaşmışlardır.

Çelişme ve uzlaşma

Her ne kadar evrim kuramı gibi bazı konularda önemli çatışmalar görsek de, bugün bilim ve din arasında çok büyük çatışmalar olmadığını düşünüyorum. Din, pozitif sorunlar ve maddiyatla ilgili konularda önemli ölçüde geri adım atmış, bu konuları bilime teslim etmiştir. Bilim ise, normatif sorunlar, değerler ve maneviyatla ilgili konulardan neredeyse tamamen elini çekmiştir. Bu nedenle bugün özellikle pozitif bilimcilerin, örneğin kozmoloji ile uğraşan bir fizikçinin, aynı zamanda çok dindar bir katolik olmasında herhangi bir çelişki yoktur. Bilimin ve dinin savları büyük ölçüde birbirleri açısından tehdit veya çelişki yaratmamaktadır. Ateşli tartışma konusu olan örneklerde de çoğu zaman, gerçek bir çelişkiden çok, iktidar mücadeleleri nedeniyle yaratılmış yapay çelişkiler söz konusudur.

Nazar

Sosyal bir kurum olarak bilim

Bilimin, bilgi üzerinde tekel olma iddiasını taşıyan sosyal bir kurum olarak, sihir, büyü ve dinden çok da farklı olmadığını iddia edenler olmuştur. Bilimcilerin çoğu böyle bir iddia karşısında şok olurlar ve buna şiddetle karşı çıkarlar. Elbette buna şaşırılmaması gerekir; bütün kurumların mensupları, kendi meşrutiyetlerinin bu kadar derinden sorgulanmasına benzer tepkiler gösterirler. Bilimciler, bilimin bu diğer kurumlardan farklı ve üstün özellikleri olduğunu düşünürler. Bu özellikler arasında, ürettiği bilgiyi sorgulamaya devam edebilmek ve gerektiğinde düzeltebilmek, otoriteye değil deney, gözlem ve kanıtlara dayalı olmak ve bağımsız ve özgür olmak vardır.

Kuşkusuz bunlarda büyük gerçek payı vardır ancak bilim tarihi ve sosyolojisi bize bazı bilimsel bilgilerin neredeyse dogma haline gelebildiğini, bazı zaman veya ortamlarda yeterince sorgulanmadığını, bilimcilerin veya bilim kurumlarının her zaman bağımsız ve özgür olamadığını da göstermiştir. Ayrıca, bilimin doğayla ilgili düşünceleri amansızca sorguladığı kadar, bir kurum ve topluluk olarak kendisini sorgulamakta o kadar da başarılı olamadığı da olmuştur. Bilimi bütün bu olası kusurlardan arındırılmış platonik bir ideal olarak düşünmektense, insanların ve toplumların kusurlarından muaf olmayan sosyal bir kurum olarak düşünmek, bilimin toplum içindeki rolünü anlamak açısından daha faydalıdır.

Normatif sorunlar

Bir başka konu da bilimin, insanların değişik bilgi ihtiyaçlarının hepsini karşılama konusunda eşit ölçüde başarılı olamamasıdır. Belirttiğimiz gibi bilim, normatif sorunlar, değerler ve maneviyatla ilgili fazla bir şey söylememektedir. Bazıları daha da ileri giderek, bu konularda zaten pek bir şey söylenemeyeceğini veya söylenebilecek herhangi bir şeyin dayanağı olamayacağını iddia ederler. Bu, cevabını bilmediğimiz felsefi bir sorundur. Fakat şu yadsınamaz ki birey ve toplum olarak cevap bekleyen normatif sorunlarımız, manevi ihtiyaçlarımız vardır. İnsanlar bu sorunlara cevap aramaya, bu ihtiyaçları karşılamaya çalışacaklardır.

Bilimin sırtını döndüğü bu sorunlar karşısında tek seçenek körü körüne inanç mıdır? Bütün cevaplar eşit ölçüde muteber midir? Sadece pozitif konulara odaklanırsak bile, bilimin bazı alanlarda diğerlerine göre daha başarılı olduğunu gözleyebiliriz. Örneğin, yokluk ve çaresizlik içinde olanlar hariç, insanların büyük çoğunluğu, sağlıkla ilgili bir konuda veya bir bina inşa ederken bilimden şaşmazlar. Öte yandan, edebiyatın bize insanın iç dünyası, çevresiyle ve toplumla etkileşimi konusunda birçok şey öğrettiğini düşünüyorum. Bu bilgi bilimsel bir bilgi değildir, fakat birçok durumda insanlar için daha anlamlı ve faydalı bir bilgidir.

Türkiye'nin ihtiyacı

Türkiye'ye odaklanacak olursak, gelişmiş ülkelerin aksine, sosyal bir kurum olarak bilimi sorgulamak bugün Türkiye'nin esas önceliği değildir ve zaten olmamalıdır. Türkiye'nin öncelikle bilimsel ve sorgulayıcı düşünceyi yaygın kılmaya, bilimi hem kültürel bir faaliyet olarak, hem geleceğe bir yatırım olarak hem de insanların bugünkü hayat kalitesini artıran bir uğraş olarak desteklemeye ihtiyacı vardır.

Toplumsal akıl

Toplumları bir organizma olarak ele alırsak, sorunlarını çözmek için kullanabilecekleri bir toplumsal akla sahip olduklarını düşünebiliriz. Türkiye toplumunun yaptığı bazı tercihler kendisinin hayrına tercihler olmamış ve bazı sorunlarını çözmekte çok başarılı olamamıştır. Nasıl ki bireyler bazen kendilerine zarar veren düşünce ve davranış biçimlerine kapılırlar ve bundan kurtulamazlarsa, Türkiye toplumunun da sorunlarını çözmeye, insanlarını daha iyi yaşatma kabiliyetinde bu tür zayıflıklar vardır. Bu irsi veya kader olan bir şey değildir, tarihsel olaylar Türkiye'yi bu noktaya getirmiştir ve kolay olmasa da aşılabilecek bir şeydir.

Bütün bu yazdıklarımız ve konuştuklarımız da bu arayışın bir parçasıdır. Önemli bir zayıflığımız yaratıcılık ve esnek düşünme eksikliği nedeniyle bazı sorunlarımızın içinden çıkılmaz hale gelmesi,

kemikleşmesidir. Türkiye sürekli kendi insanlarının beynini yıkamış, onları belli bir şekilde düşünmeye koşullamaya çalışmış, farklı düşünenlere hayatı dar etmiştir. Düşünen ve yaratan insanlarını hapse atarak veya başka şekillerde ziyan etmiştir. Bugün hâlâ birçok şeyi ifade etmek, yasak değilse bile tabudur.

Eğitimin önemi

Eğitimin amacı doktrinleri aşlamak, insanları kolay kontrol edilebilen bireyler haline getirmektir. Doktriner eğitim sistemi, sorgulamamayı, otoriteye itaati, çizgiden sapmamayı özendirdiği için, insanlara pedagojik açıdan ağır hasar vermiştir. Bazı düşüncelerin ifadesinin yasak veya tabu olması, çözümü çok da zor olmayan sorunların çözülmesine fırsat vermemiş, büyük maddi, manevi ve can kayıplarına yol açmıştır. ABD'den Japonya'ya dünyada iz bırakan düşünce akımlarının birçoğu Türkiye'de hissedilmemiş, bunların toplumsal dönüşümlere kaynaklık etmesi fırsatı değerlendirilememiştir. İnkâr üstüne kurulu bir dünya görüşü, Türkiye'yi izole etmiş, daha da kendi kabuğuna çekilmesine yol açmıştır.

Söz sahibi olmak

İktidar az kişinin elinde veya bir zümrenin elinde olabilir, el değiştirebilir. Önemli olan toplumun geniş kesimlerinin kendi geleceği üzerinde ne kadar söz sahibi olduğudur. İnsanların yaratıcılığı ve özgür düşünme kabiliyeti nesiller boyunca köreltilmişse, nominal olarak sahip oldukları egemenliğin fazla faydasını göremezler. Çünkü gücü ellerinde tutanlar kanun zoruyla veya silah zoruyla değilse de etkileme yoluyla istediklerini elde ederler.

Çoğunluğun mutluluğu

Tarih boyunca çoğu zaman olduğu gibi çoğunluğun mutluluğu, azınlığın için feda edilir. Sadece kanunlar önünde özgür olmak, egemenliğe ortak olmak yeterli değildir. Fikrimiz ve vicdanımız da özgür olmadıkça kanunen sahip olduğumuz özgürlükleri kullanamayız, sömürülmekten kurtulamayız. Günümüzde artık ülkeler birbirini sömürmüyor, bazı insanlar diğerlerini sömürüyor. Türkiye'de de Avrupa'da da Amerika'da da sömüren olduğu kadar sömürülen de var. Sömürmek kelimesinin ideolojik yükü olduğu için, burada sadece hakkını yemek anlamında kullandığımı vurgulamak isterim.

Türk toplumunun çoğunluğu, içinde Türk olanların da Türk olmayanların da bulunduğu bir azınlığa hakkını yediyor. Çözümü o kadar da zor olmayan sorunlarını çözemiyor. Bunun temel nedeni özgür, yaratıcı ve sorgulayıcı düşünme alışkanlıklarını en başından kazanamamış veya yitirmiş olmasıdır.

Son on yıl

Son on yılda Türkiye bazı tabularını kırmakta önemli adımlar attı, bazı konuşmadıklarını konuşmaya başladı. Bazı korkularını silmeye, ağza alınamayacakları ağza almaya başladı. Bunların bir kısmı küreselleşmenin yan etkisi olarak, bir kısmı iletişimdeki olanakların artması sonucu oldu. Bu çok büyük bir fırsattır. Bu sadece sınıflar arasında iktidarın el değiştirmesinden mi ibaret olacak, bazı dogmaların yerini başka dogmalar mı alacak, yoksa toplum bu fırsatı kullanarak gerçekten daha özgür mü olacak?

Katılımlarından dolayı değerli konuşmacılarımız;

Prof. Dr. Tosun Terzioğlu, Prof. Dr. Ahmet Acar, Prof. Dr. Ümran İnan, Prof. Dr. Kadri Özçaldıran, Prof. Dr. Ural Akbulut, Prof. Dr. Murat Belge, Prof. Dr. Nesim Erkip ve Dr. Güldal Büyükdamgacı'ya;

Toplantı yöneticimiz Özlem Gürses'e;

Katkı, katılım ve performanslarından dolayı;
Yeni Türkü ve Derya Köroğlu, Porof Zihni Sinir İrfan Sayar, Yaşar Morpınar ve Tomurcuk Çocukları, Cenk Güray ve Akdeniz Orkestrası ile ODTÜ Eşli Danslar Topluluğu ve İTÜ Bilim Merkezi'ne;

Kişisel katkı ve yardımlarından dolayı değerli hocalarımız;
Prof Dr. Haldun Özaktaş ve Prof.Dr.Nesim Erkip'e;

Maddi ve manevi desteklerinden dolayı;

Doğuş Holding A.Ş. ve CEO'su Hüsnü Akhan, Altıparmak Gıda Koll. Şti. (Balparmak) ve Yönetim Kurulu Başkanı Özan Altıparmak, Electrolux Dayanıklı Tük. Mam. A.Ş. ve Semih Orcan, Brisa A.Ş. ve Etkinlikler Müdürü Atilla Bilginoğlu, Mikron Eğitim Dan. Ltd. Şti. ve Genel Müdürü Arif Cevizci'ye;

Basın, yayın ve tanıtım katkıları için;
Yönetmen arkadaşımız Hakan Arslan, Şafak Stüdyoları ve Bilal Köseoğlu, Cem Radyo, sevgili arkadaşımız Öznur Turalıoğlu, videoyu hazırlaya Handan Odacı ve Fox TV'ye...

TEŞEKKÜR EDERİZ...

İstanbul ODTÜ Mezunları Derneği